

Tibetaneren

Et magasin fra HimalPartner

Nr. 1-2/2016 Årgang 78

Fremtid og håp

HimalPartner
www.himalpartner.no

Med stevnefolder for HimalPartners Sommerstevne
med landsmøte i Trondheim, 21.- 24. juli 2016

HimalPartner

TIBETANEREN NR 6 – 2015

HimalPartner (tidl. Tibetmisjonen), startet 19. november 1938, bygger på Bibelen og Den evangelisk lutherske bekjennelse. Formål: "Gjennom ord og tjeneste å bringe evangeliet til tibetanere, nepalere og andre folk i Himalaya-regionen." Utsendingene er engasjert i administrasjon, helsearbeid, undervisning, jordbruk, kraftutbygging, samt distrikts- og industriutvikling. "Himal" betyr fjell på nepali og sanskrit-relaterede språk.

HIMALPARTNER:

Postadresse:

Postboks 6646,
St. Olavs Plass, 0129 Oslo

Besøksadresse:

Linstowsgate 3, 0166 Oslo

Telefon: 22 76 90 10

E-post: post@himalpartner.no

www.himalpartner.no

Organisasjonsnummer: 952555103

Bankironummer: 3000 15 47107

HimalPartners Styre og Administrasjon:

Landsstyrets leder: Arne Kjell Raustøl

Administrasjon:

Heidi Westborg Steel, generalsekretær;
Terje Holmedahl, informasjonsleder; Lene Birgitte Bjølverud-Rødningsby, økonomi- og administrasjonsleder; Silje Gunnlaug Yun Eng, prosjektrådgiver; Linda Ekerhovd, ungdomsarbeider og administrasjonskonsulent (vikar); Peter Grubby, prosjektkoordinator, Thomas Smørddal, prosjektrådgiver (deltid) og Ingunn Røse Høybråten (permisjon)

Utsendinger

Nepal: Eldrid Brekke, Anne og Geir Kippenes, Åshild og Jim Lindquist og Mirjam Bergh (volontør)

Kina: 4 utsendinger

Tibetaneren:

Ansvarlig redaktør: Terje Holmedahl

Opplag: 2.700

Abonnementspris: Gratis

Forsidefoto: Heidi Westborg Steel

Grafisk design og trykk: Grøset

Redaksjonen avsluttet

29. februar 2016

LEDER

Terje Holmedahl,
Redaktør

Fremtid og håp

Jordskjelvkatastrofen satte det nepalske folk hundre år tilbake i tid, skriver Elisha Shrestha på side 4. Det eneste folk hadde igjen, var håp og tro. Mens folk skulle bygge opp igjen sine egne liv og samfunnet sitt, kom handelsblokaden som tok bort det som måtte være igjen av fremtidshåp for mange i Nepal.

Elisha har intervjuet noen i Nepal nå, etter at blokaden er opphevet og den verste kulden hadde lagt seg. Nepalere lar seg ikke knekke. De hun har snakket med beskriver nettopp nytt håp.

Fremtid og håp er tema når vi inviterer til Sommerstevne i Trondheim, 21.- 24. juli. Der vil vi belyse dette som går gjennom veldig mye av det vi holder på med i Himalaya.

Vi er fortsatt i fastetiden, en periode mange forbinder med forsakelse og selvkontroll. Men, «er dette den fasten Gud har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske?» spør profeten Jesaja (Jes. 58.5). Han svarer at fasten Herren har valgt er: «å løse urettferdige lenker, sprengte båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker, å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Du skal se til den nakne og kle

ham, du skal ikke snu ryggen til dine egne.»

Faste er ikke først og fremst en svevende, åndelig øvelse. Det er på det mellommenneskelige plan det ligger, sier Gud selv gjennom profeten sin. Askese har ingen verdi, hvis det ikke gir økt fokus på medmennesket. Å slå av Facebook er ikke noe verdt hvis jeg ikke bruker tida på å søke Gud og det som er til beste for andre mennesker. Egentlig er rett faste det å gi mennesker ny tro på fremtiden og gi dem et håp. Tibetanske nomader trenger støtte i sin kamp mot urettferdighet og miljødeleggelse. Mentalt syke i Himalaya tynges av åk som stigmatisering og diskriminering. Etter jordskjelv og blokade i Nepal er det fortsatt mange hjemløse som trenger å komme i hus og få klær på kroppen. Vi vil gi dem fremtid og håp.

«Da skal lyset bryte fram for deg som morgenrøden, brått skal helbredelsen komme. Din rettferd skal gå foran deg og Herrens herlighet følge etter deg.» (Jes. 58.8)

Terje Holmedahl

Redaktør

PS. Dette er en utvidet utgave av *Tibetaneren*. Det kommer bare fem nummer i 2016.

VI TAKKER OG BER FOR...

- Situasjonen i Nepal etter at blokaden på indiagrensene er hevet og den verste vinterkulda har gitt seg, at folk må få nytt mot og nytt håp.
- Familien Kippenes, at de kan få en god avslutning på sin periode i Nepal og en god overgang til et liv i Norge igjen.
- Solveig Midtgarden som skal bli ny landkoordinator for Nepal, for ektemannen Tor Bendik og for familien deres i Norge.
- Rekruttering av nye utsendinger for HimalPartner.
- Thomas Smørddal som er ny prosjektrådgiver.
- Ragnhild og Tore Skeie, som nå er etablert i Norge etter mange års tjeneste i Nepal.
- Næringslivsprosjektene i tibetanske områder i Kina, at det må skapes gode og varige arbeidsplasser, økoturisme og et bedre innklima for folk.
- Næringslivsprosjektene i Nepal og arbeidet for å legge til rette for nye arbeidsplasser og god samfunnsutvikling.
- Den kristne piloten George Everest
- Det fortsatte arbeidet med gjenoppbygging og traumehjelp i etterkant av jordskjelvkatastrofen

Kjære leser

Norge er et godt eksempel!

HimalPartner leder et treårig fagutviklingsprosjekt hvor målet å fremme økt kunnskap om næring og entreprenørskap i bistands- og misjonsarbeid.

Gjennom de siste 12 årene har Norge toppet FNs liste over hvilke land det er best å bo i. Det gjør vi blant annet fordi vi har et velfungerende politisk system og et godt utviklet næringsliv som gir arbeidsplasser og skatteinntekter til staten. Norge er et godt eksempel på at næringsutvikling er en viktig forutsetning for sosial utvikling. Gjennom årenes løp har vi utviklet et velferdssamfunn som i stor grad tilfredstiller nordmenns grunnleggende økonomiske og sosiale behov.

De samme forutsetningene gjelder også for mindre utviklede land. I fjor sommer lanserte regjeringen Stortingsmelding nr 35: «Sammen om jobben - næringsutvikling innenfor utviklings samarbeidet». Meldingen handler om hvordan norsk bistand skal legge til rette for private investeringer, jobbskaping og fattigdomsreduksjon i utviklingsland.

HimalPartner leder et treårig fagutviklingsprosjekt hvor målet å fremme økt kunnskap om næring og entreprenørskap i bistands- og misjonsarbeid. Gjennom prosjektet ønsker Dignis medlemsorganisasjoner å kartlegge hvordan norske misjonsorganisasjoner fungerer som eiere, investorer og utviklere av lokalt næringsliv i landene de jobber. Hvordan bygger de bro mellom næringsliv, lokalbefolkning og frivillig og offentlig sektor? Hvordan spiller religion inn i næringsliv og hva kan man lære av Hans Nielsen Hauge?

Prosjektet har en deltagende form med gruppeoppgaver, næringsforum og frokostmøter hvor både ansatte i de forskjellige organisasjonene og eksterne eksperter skal bidra i kartleggingsarbeidet.

HimalPartner har koordineringsansvar og har ansatt meg i en 20% prosjektstilling for å jobbe med dette. Jeg har vært utsending for Misjonsalliansen i Kina i fire år og har nettopp flyttet hjem til Norge.

I Kina har økonomisk vekst hatt en enorm sosial betydning og hjulpet millioner ut av fattigdom.

Thomas Smørdal,

Prosjektrådgiver for fagutviklingsprosjektet «Næring og entreprenørskap»

"Vi skal bruke og have Verdens Gods som gode Husholdere at regiere over!"

Hans Nielsen Hauge

INNHOLD

NEPAL

- 4 | Håp om ei betre framtid
- 6 | Kommer hjem
- 6 | Bokampha og far
- 10 | Fekk stoppa ritual
- 11 | Gir fremtidshåp
- 12 | Vil dekke hele Nepal
- 13 | Durga har fått hjelp
- 16 | Ny landkoordinator i Nepal
- 18 | Ung og innovative
- 19 | Trenger nye utsendinger
- 20 | Nepal bekjemper energikrisen
- 22 | Minneord, Balaram Pradhan

TIBET/KINA

- 7 | Innevarme uten yttertøy

NORGE

- 8 | Det er menneske det gjeld
- 24 | Sommerstevnet i Trondheim

FORSKJELLIG

- 2 | Leder
- 3 | Kjære leser
- 14 | Panorama
- 14 | Generalsekretæren har ordet
- 22 | Livslyrikk
- 23 | Til ettertanke
- 23 | På blokka

Foto: Jim Lindquist

Håp om ei betre framtid

Det var som om tida stoppa opp for mange i Nepal etter det store jordskjelvet 25. april 2015. Skjelvet vart målt til 7,8 på Richters skala. Mange kjente det som om dei var sette hundre år tilbake i tid.

TEKST: ELISHA SHRESTHA – TIL NORSK VED ØYSTEIN ÅDLAND

Krise på krise

Håp og tru var det einaste dei hadde å stola på. Dei hadde ingenting dei kunne kalla sitt eige. Og medan folk prøvde å komma på fote att, kom ei ny tragedie i form av ei politisk krise: Ein blokaden ved den indiske grensa, som varte i 135 dagar. Dette førte til mangel på drivstoff og medisin i dette sårbare landet ved Himalaya.

Spelet mellom desse to nabolanda hadde sin grunn i at India var misnøgd med den nye nepalske grunnlova, noko som fekk konsekvensar for vanlege folk i Nepal. Blokaden ved Birgunj grensestasjon vart oppheva 5. februar. Etter fem månader vart det gitt løyve for tankbilar og lastebilar å komma inn i Nepal. Men framleis slit

folk med å komma tilbake til den normale kvardagen.

Vanskeleg å vera student

Manil Shrestha er bachelor-student ved Kathmandu University. Han fortel at han er letta over at blokaden er slutt. Dagleg vart det venting i timevis på buss for å komma seg til studiestaden i Dhulikhel.

– På grunn av dieselmangel kom det gjerne berre nokre få overfylte bussar som skulle til Dhulikhel

inn til busstasjonen, seier Shrestha. Han legg til at den akutte dieselmangelen har ført til at studentane ikkje lenger fekk student-rabatt.

– Men no, når det har vorte lettare å få diesel, er denne student-rabatten kome tilbake, seier han. Mange skular rundt i heile landet måtte faktisk stenge, skulda drivstoff-mangelen. Somme var stengde meir enn fem månader. Vårt college måtte utsetja planlagde eksamenar som følgje av blokaden, fortel Shrestha til Tiberaneren.

Folk slit

Folk flest sleit for å få endane til å møtast. Mangelen på viktige daglegvarer som mat-olje, sukker, ris, krydder og anna, førte til voldsom prisauke.

– Butikkeigarane selde varer til meir enn det doble av vanleg pris, og me hadde ikkje anna val enn å betala det dei ba om, seier **Ashmita Rijal**, ei husmor frå Lalitpur-distriktet. På same måten førte mangelen på gass til store vanskar for mange nepalesarar.

Rijal fortel at ho gjerne måtte venta mellom åtte og tolv timar til straumutkoplinga var til ende, slik at ho kunne nytta ein elektrisk omn til matlaginga.

– Eg kjende det som om me levde i ei primitiv tid, – utan straum og transport-system. No når blokaden er slutt, kjem tilgangen på gassylindrar, drivstoff og daglegvarer gradvis tilbake til det normale, seier Rijal.

Verst for dei fattigaste

Menneske med låg inntekt, og ofre for det øydeleggjande jordskjelvet siste året, vart verst ramma av blokaden på grensa mot India. **Rima Joshi** bur i landsbyen Lubhu i Lalitpur-distriktet. Etter at jordskjelvet øydela huset hennar, vart ho heimlaus. No har ho levd i ti månader i eit provisorisk telt saman med familien.

– Me fekk noko mat og anna me trong for det daglege livet frå styresmaktene. Men dei siste fem månadane har ingen spurt etter korleis me har det. Og sjølv om eg høyrde at blokaden var avslutta, merka eg ikkje serleg skilnad i min situasjon, beklagar Joshi seg.

Håpar på styresmaktene

Ho håpte at styresmaktene ville hjelpa dei med rehabiliteringa etter jordskjelvet. Mangelen på drivstoff er framleis merkbar, sjølv om fullasta tankbilar kjem uhindra over grensa. Lange køar med folk som ventar på å få fylla drivstoff, har vorte eit vanleg syn i hovudstaden.

Medan den politiske leiinga er travelt opptekne med forhandlingar, prøver folk flest å klara seg som best dei kan, og klamrar seg til håpet for framtida. Sjølv om verkna den av grenseblokaden på økono-

mien i landet er langt meir øydeleggjande enn sjølve jordskjelvkatastrofa, håpar folk på ei betre framtid.

Langsiktige løysingar

– Under blokaden var det ein skremmande atmosfære rundt oss. Skular var stengde på grunn av drivstoffkrisa, fabrikkar vart lagde ned, prisane på daglegvarer for til himmels, den svarte marknaden var heilt

utan styring, og berre eit fåtal køyretøy var å sjå i gatene. Me levde som i konstant mental tortur, seier **Madan Krishna Shrestha**. Han er rektor ved ein privat skule i Kathmandu.

Shrestha trur styresmaktene vil finna langsiktige løysingar på desse vanskaner, sjølv om det vil ta tid. Shrestha legg til at det nepalske folket har høg toleevne. Dei har funne seg i daglege vanskar i form av straumutkopling, vanskar med vasstilsforsla, og høg arbeidsløysle i lang, men blokaden gjorde berre situasjonen verre.

Politisk ustabilitet og dårleg diplomati har lært folket i Nepal å tilpassa seg og finna det som er mogeleg i deira situasjon.

KOMMER HJEM

Sammen med HimalPartners ledelse er Anne og Geir Kippenes blitt enige om å avslutte sin tjeneste i Nepal 1. april 2016.

Anne og Geir Kippenes er utsendinger for HimalPartner i Nepal. Sammen med seg har de tre døtre, Mari, Elise og Julia. Fjoråret ble ekstremt utfordrende for dem og for alle andre som bodde i Nepal, med jordskjelvkatastrofe og mye politisk uro.

Sammen med HimalPartners ledelse er de blitt enige om å avslutte sin tjeneste i Nepal 1. april 2016. HimalPartner takker varmt for innsatsen for denne gang, og gleder oss til fortsatt samarbeid i HimalPartner til beste for Nepal.

Ikke mange «vanlige hverdager»

Beslutningen har i høyeste grad sammenheng med det vi skrev i forrige nummer av Tibeteneren. "Anne og Geir og de tre jentene deres har ikke opplevd mye av det vi kaller «vanlige hverdager». Det har vært store utfordringer for dem som familie og de har gjennomlevd kanskje det verste året som det sårbare nepalsamfunnet har hatt i moderne tid."

Både Anne og Geir vil fortsatt ha en rolle i forhold til HimalPartner og prosjektene i Nepal også etter at de kommer hjem. Vi oppfordrer alle til å omslutte familien i deres bønner når de nå skal omstille seg enda en gang.

BOKAMPHA OG FAR

Vi hadde kjørt i et par dager innover i Tamakoshidalen. Her skal det potensielt kunne bygges 13 kraftverk. Det var det samme over alt, storparten av husene lå i ruiner. Folk bodde i provisoriske blikkskur og prøvde å komme i gang igjen etter katastrofen.

TEKST OG FOTO: GEIR KIPPENES

Med to biler fra Kathmandu University (KU) var vi på en rekognoseringsstur for å finne ut av mulige steder å gjenreise skolebygg etter jordskjelvkatastrofen. KU ville også se etter mulige steder å starte sitt program for utdanning av fagarbeidere med gjenoppbygging av raste bygninger som «klasserom».

Samarbeid gir gevinst

Den andre dagen, etter et par timers kjøring på dårlig vei, kom vi fram til en landsby i Dolakha, der det var planer om å sette opp et senter der folk kan komme for å drøfte forretningsideer. Bishnu, som er vår kontaktperson, har startet et kooperativ med 117 medlemmer og skaffet dem drivhus.

– Alene får ingen gjort stort, men samarbeider vi, kan hvert medlem tjene opptil en halv månedslønn ved å selge grønnsaker til Kina, sier Bishnu. Han har stort engasjement for å bidra til at flere får livet i gang igjen etter jordskjelvet.

Bokampha Priv. Ltd.

I et skur på 12 m2 bor en liten familie. Skuret er både hjem og næringsbygg. Her driver familiefaren bar og kafé. Han er driftig, kaféen er ren og ordentlig. Den 24. juni fikk familien en sønn, som de gav navnet Bokampha, jordskjelv på nepali.

Det er denne typen driftige menn og kvinner KU ser etter i landsbyene og vil gi fagutdanning som muring, snekring og som elektriker. Kanskje, om noen år, har han og sønnen sitt eget samfunnsnyttige foretak, Bokampha Priv. Ltd.: "Vi bygger jordskjelvsikre hus og demninger til kraftverk."

Nå er det en drøm, men den kan bli virkelig!

Innevarme uten yttertøy

Plateau Management Consulting (PMC) fullførte to prosjekter i høst. Bedriften arbeider for å gi tibetanere et bedre inn klima. Folk som har fått varme i husene sine er svært godt fornøyd.

TEKST: TERJE HOLMEDAHL. FOTO: PMC

Et nytt prosjekt ble startet opp i fjor sommer. En privatperson hadde et uferdig rom som gikk over to etasjer i leiligheten sin. Dette ønsket han å få delt av og isolert det ene av dem. Prosjektet ble fullført i slutten av november. Familien er full av lovord om forandringen de har opplevd.

Kan ta av ytterklærne og holde varmen.

– Før vi fikk isolert og varmet opp dette rommet med solvarme, var dette rommet veldig kaldt. Da vi fikk høre om mulighetene for solvarme, tok vi kontakt. PMC startet arbeidet i juli. Det har tatt sin tid, men nå er det godt og varmt her. Vi kan ta av ytterklærne og likevel beholde varmen. Dette er blitt familiens oppholdsrom, sier eieren av leiligheten. På gulvet leker to av barna med lego, - uten ytterklær!

Isklump i vasken

– Oppvarmingen av hjemmet vårt har gjort

en utrolig forskjell i familiens liv, forteller eieren i demo-huset, som PMC har jobbet med litt lenger. Tidligere kunne vi knapt bruke det kombinerte kjøkkenet og oppholdsrommet fra november til april. For å hindre frost i rørene måtte vi la vannet dryppe i kranen. Da ble det en stor isklump i vasken.

Brøddeigen ville ikke heve seg og eggene måtte vi ha i kjøleskapet så de ikke skulle fryse i stykker.

Vi klarte ikke å holde på varmen. Noen ganger ble hender og føtter helt følelseløse.

Romtemperatur på tju grader

– Etter at PMC installerte isolasjon, tolags vindu og vi fikk vannbåren varme i gulvet, er det nå dette rommet vi oppholder oss mest i, forteller mannen fornøyd. Temperaturen ligger jevnt og behagelig rundt tju grader. Når ungene står opp klokken seks hver morgen for å gjøre lekser, springer de fra det kalde soverommet til oppholdsrommet for å

få varmen i kroppen. De trenger ikke lenger å bruke votter, lue, skjerf, ullundertøy og ytterjakke slik de andre ungene i nabolaget gjør når de sitter med leksene.

Vi får ofte gjester som elsker å sitte i våre komfortable og varme rom.

Eget bad er luksus!

I tillegg er det nå alltid mulig å bruke badet vårt. Tidligere måtte vi bruke offentlige bad på vinteren. Selv der hendte det at vannet tok slutt mens vi sto innsåpet i dusjen. Og selv med varmt vann i dusjen var gulvet så kaldt at det var ubehagelig. Nå har vi et luksuriøst bad med varme i gulvet og alltid nok vann til dusjing for alle seks i familien.

Plateau Management Consulting håper mange får øynene opp for disse mulighetene til et mer behagelig liv. De kinesiske myndighetene er bekymret for det store forbruket av kull til fyring. Både forurensningen og avskogingen gir grunn til bekymring.

Det er menneske det gjeld

- Me er begge utruleg takksame for alle dei åra me har budd i Nepal, seier Ragnhild og Tore Skeie. Dei avslutta i fjor ei teneste på totalt 17 år for HimalPartner i Nepal.
- Det har vore eit stort privilegium, seier dei og takkar alle som har bore dei i bøn.

TEKST: TERJE HOLMEDAHL, FOTO: HIMALPARTNERS ARKIV

2008 var familien Skeie i Nepal for å leite opp att barndomsminne for borna. Etter turen takka alle fire borna for at dei fekk koma attende og for oppveksten i Nepal.

– For oss blei det også ein stor takk, seier Ragnhild og Tore Skeie. Vi veit at det ikkje er sjølvsagt at borna har opplevd det slik. Etter kvart har vi fått tre barneborn og eitt til er på veg.

Dhulikhel i 2009

Året etter, i 2009, fekk Ragnhild og Tore ei ny utfordring om å reise til Nepal for HimalPartner, denne gongen til Dhulikhel. Tore arbeidde i ei delt stilling som landkoordinator for HimalPartner og med undervisning og prosjektarbeid på Kathmandu University. Ragnhild var engasjert i lokalsamfunnet i Dhulikhel, m.a. med handikappa born, støtte av eit gardsturisme-prosjekt, kvinner som produserer kort og den lokale kyrkja, i tillegg til mange samtalar med folk. Ho var og informasjonsansvarleg for HimalPartner.

Fann Nepal på kartet

Det heile starta i 1978 då Tore fekk eit

stipend frå KRIA (Kristne Ingeniører og Arkitekters forening).

– Me måtte leite opp Nepal på kartet, seier Ragnhild. Då Tore reiste, skulle han vera i to månader. Ragnhild kom etter på tre vekers ferie. Opphaldet sette spor.

– I påska 1981 kom det brev frå Odd Hoftun om at det var bruk for oss i Nepal, til Andhikhola-prosjektet. Tore vart oppfordra til å seie opp jobben og kome så snart som mogeleg. I januar 1982 var me på plass i Butwal i lag med dotter vår på 2 år. Dette var starten. Til saman har det vorte 17 års teneste i Nepal for ekteparet.

Visjon å byggja menneske

Dei budde i Butwal fram til sommaren 1985. Tore jobba på designkontoret på industri-senteret Butwal Technical Institute (BTI). Etter tre år i Noreg, drog dei attende til Nepal i 1988, no med tre born. Etter ½ år i Andhikhola, blei Tore bedt om å ta over leiarskapet i entreprenørselskapet Himal Hydro, med base i Kathmandu. Frå 1994 til 1998 var Tore tilsett i Statkraft som områdesjef for Nepal, og var engasjert i den fyrste kraftverkbygginga som Statkraft hadde

utanom Norge (i Khimti).

– Det har vore inspirerende å sjå folk i Nepal reise seg frå fattigdom og skape eit verdig liv for seg og sine. Me har sett menneske få nytt håp som driv dei framover, trass fattigdom og utfordringar. Evangeliet har vore berebjelken i arbeidet vårt, og visjonen har vore å byggja menneske.

Skapar endring

På KU har Tore møtt ein sterk visjon om å byggja landet og bidra til at kunnskap vert omsett til utvikling for folk. Dhulikhel er eit døme på lokalsamfunn med fleire kraftfulle personar som har lagt sjela si i å skapa endring.

– Det har vore både utfordrande og interessant å leva nært på folk med verdsbilete og livssyn så ulikt vårt eige - hinduar, buddhistar, kristne og «sekulære», seier Ragnhild

– Me har mange vener med sterke historier. Somme har hatt sterke møte med Jesus, brote med tradisjonar, blitt utstøytt frå familien, site i fengsel for si tru, opplevd helbreding og totalt ny livsretning. Deira forteljing om håp og tru har også vore til stor inspirasjon for oss. Gjennom alt det prak-

tiske me har vore engasjerte med i misjonen, har desse hjelpt oss å halda fokus på at det er menneske det gjeld.

Andre har sleppt oss innafor private dører, delt trua si, delt venskap og inspirasjon gjennom sine liv. Det er med stor respekt og takksemnd me ber med oss desse historiene!

Vond avskil i 2015

– Me kjende at det var tid for å avslutte tenesta vår i Nepal av ulike grunnar, og avgjerda vart teken i januar 2015. Etter mange år i Nepal har land og folk fått stor plass i hjarta vårt, og det kjennest som vårt andre heimland. Me var så vidt i gang med å førebu avskjed då jordskjelvet i april 2015 snudde opp-ned på alt, og sette livet på vent. Hendinga har påverka oss begge sterkt, om enn ulikt. Ingen av våre nære vener miste livet, men me stod ilag med dei og såg at livsverket deira ramla i grus. Det var ei oppleving som er vanskeleg å setja ord på. Den menneskelege lidinga var så overveldande og me blei brått så hjelpelaust små. Kaos, naud, usikkerhet, behov for hjelp og å ta vare på andre og seg sjølv overskygga alt anna.

– Det var med sterke kjensler og mange

bilete av vener i fortvilning me reiste til Noreg. Avskil med dei ein er glad i er alltid vondt. Denne gongen var det spesielt vondt, og mange fekk me heller ikkje treffa fordi dei var på leit etter familie eller var ute på hjelpeoppdrag.

Gjenreisinga gjekk sakte

Tore reiste tilbake til Nepal etter eit par veker i Noreg og opplevde at det var ein gryande optimisme, og ikkje minst iver, blant unge etter å gjenreisa landet. Smilet var tilbake, sjølv om dei aller fleste var prega av utryggleik fordi jorda stadig var i rørsle. Livet var på veg tilbake til det vante.

Ragnhild bar på mange vonde bilete og kjende på at det var viktig å reisa tilbake for å treffa folk, særleg i Dhulikhel der ho opplevde skjelva saman med naboar og andre i lokalmiljøet. Det var også naudsynt for å bli kvitt litt av skjelvinga som sat så fast i kroppen. Turen i november var likevel ei blanda oppleving.

– Me hadde vona at gjenoppbygginga var i full gong, men handelsblokade på grensa til India hadde lamma samfunnet. Folk hadde meir enn nok med å overleva. Regjeringa

hadde heller ikkje klart å få på plass organisasjon for gjenoppbyggingsarbeidet, heller ikkje fordelt midlar til gjenoppbygging slik folk var lova.

Me hadde mange klager til Gud på vegne av venene våre i etterkant av krisene i 2015!

Takksemnd

No er Tore tilbake som prosjektleiar i Kvam kommune og driv med barnehage-, skule- og helsebygg. Han er også nestleiar i det lokale indremisjonsarbeidet i bygda. Dei har begge delteke i mange arrangement i lokalområdet og delt erfaringane frå Nepal. Det har vore både krevjande og gjevande på same tid. Ragnhild har hatt ein del helseutfordringar og er ikkje i jobb. Ho er vel den som kjenner mest på at det tek tid å snu seg mot daglivet her i gamlandet og sleppa taket i det som ligg bak.

– Me er begge utruleg takksame for alle dei åra me har budd i Nepal, og kjenner på det som eit stort privilegium at Tibetmisjonen/HimalPartner har sendt oss ut. Me veit at det er mange som har hugsa oss i bøn og ynskjer å senda ei stor takk til alle dykk. Forbøn er ein utruleg viktig jobb!!

George, saman med Tore og Ragnhild Skeie

Fekk stoppa ritual

- Då Tore og eg besøkte Nepal i november, var eit av høgdepunkta å møta att George, ein av læregutane frå Butwal. Etter meir enn 30 år var det fint å møtast og høyre den utrulege historia hans.

TEKST OG FOTO: RAGNHILD SKEIE

Etter læretida på det tekniske instituttet i Butwal (BTI), gjekk han vidare på skule og klarte på ei vis å koma seg til Texas der han tok pilotutdanning. For ein lågkaste-gut er dette ein prestasjon i seg sjølv, dei har som oftast mange ekstra hindringar på vegen mot høgare utdanning.

George Everest

Under studietida i USA vart han kristen. Tilbake i Nepal skifta han namn, slik mange frå lågkastane gjer. Namnet røper med ein gong kva kaste ein kjem frå, og mange opplever framleis diskriminering. I dag er han kaptein på Nepal Airlines sine Boeing 737, - og ber namnet George Everest! Vegen dit har vore kronglete, men det er fantastisk å høyre han fortelje om livet sitt.

Stoppa ofring på flyplassen

Tidlegare jobba han 12 år som flygar på Nepal Airlines sine innanlandsfly. Han fortel om ei litt spesiell oppleving nokre år tilbake. Kvar Dassai, den store årlege hindufestivalen, blir bøflar, geiter, høner, alt etter økonomi, ofra og blodet stenka på alle framkomstmid-del – også fly. Dette året var han på flyplassen i Nepalganj, ein

av dei store byane på låglandet, då dei skulle i gang med ofringa. Han meinte at denne skikken ikkje hadde noko med flytrafikk å gjera og gav beskjed om at dersom dei sprøyta blod på hans fly, måtte dei finna ein annan kaptein til å fly vidare. Etter litt diskusjon fram og tilbake, enda det med at flyhjula ikkje blei rørt, og både dyr og blod blei fjerna frå flyplassen.

Vann fram

Etter denne hendinga skreiv han til dei luftfartsansvarlege og bad om at denne skikken måtte avviklast. Han hadde all respekt for religion, men meinte at skikken med å smørje blod på flyhjula ikkje hadde noko med verken nasjonal eller internasjonal flytrafikk å gjera og at religion ikkje skulle påtvingast andre gjennom slike off-entlege rituale. Han vann fram med argumenta sine, og ofringane på flyplassane blei det slutt på.

George er ein av få lågkastegutar som gjennom hard jobbing og mot alle odds har klart å nå til topps! I dag har han hus og familie i Kathmandu og er aktiv i ei av kyrkjene her. Butwal Tekniske Institutt vart ein dørøpnar til eit nytt liv og me gler oss inderleg saman med han. Mirakel skjer!!

Utdelingen ble organisert i samarbeid med lokale menigheter.

Foto: ACN

Små barn var spesielt utsatt i kulda.

NEPAL

Foto: ACN

Foto: Jim Lindquist

Det er bare steinhauger igjen av noen hus i Sindupalchok.

Foto: Jim Lindquist

Gamle, barn og gravide ble prioritert i utdelingen. Takknemligheten var stor.

Gir fremtidshåp

Folk i Nepal takker! I januar dro HimalPartner i gang kampanjen "Nepal fryser!" og fikk svært godt respons. Vi fikk inn rundt 380.000, inkludert SMS-gaver.

TEKST: TERJE HOLMEDAHL FOTO: PCC OG JIM LINDQUIST

Gorkha-distriktet ble det delt ut tepper og varme klær til 3.150 husstander, forteller Raju Adhikari fra Pokhara. Adhikari leder nødhjelpsavdelingen i Pokhara Christian Committee, vår samarbeidspartner for å gi folk i Gorkha-området tepper og varmt tøy.

Kunne utvide aksjonen

Gjennom hele aksjonstiden har de sendt oss bilder så vi kunne følge med på hvordan jordskjelvfurene som fortsatt bodde i dårlige skur, fikk klær og tepper til å komme seg gjennom den verste vinterkulda. Faktisk gikk aksjonen så bra at målet om å hjelpe 3.000 familier kunne utvides.

Sterke inntrykk i ødelagt landsby

– Det ga mange sterke inntrykk å komme til landsbyen Tyanthaly i Sindupalchok-

området, forteller Jim Lindquist. Han og kona Åshild sto sentralt i en annen aksjon for å dele ut tepper til dem som trengte det i kulda.

– Folk ble veldig takknemlige for å få tepper, sier Jim. Landsbyen ligger nær episeret for jordskjelvet 25. april i fjor. Ødeleggelsene er massive og fortsatt gjenstår det mye før landsbyen og den enkelte families hus er bygd opp igjen. Det er vanskelig å gi et inntrykk av ødeleggelsene, for alt er bare steinhauger. I det hele tatt er det lite som vitner om at det har vært hus her.

Chepanger og daliter

Chepang er en av de dårligst stilte folkegruppene i Nepal. De hadde stort behov for hjelp, forteller Raju Adhikari fra Pokhara. Han sier det var en stor opplevelse å få bringe håp og forandring i dette samfun-

net. Han rapporterer at de fikk hjelpe 674 husholdninger i til sammen fire chepanglandsbyer i Gorkha.

Da de hadde delt ut det som var planlagt, kom det en henstilling fra en organisasjon som arbeider blant dalitene, en annen utsatt folkegruppe i Gorkha. 595 familier fikk klær og tepper mot kulden. Men det å bli sett og vist omsorg opplevdes nok nesten like viktig, rapporterer Raju Adhikari.

Takk!

Takk til alle HimalPartners givere som har bidratt til å redde menneskeliv og gi folk i Nepal en bedre tilværelse denne vinteren! Nå når kulda har gitt seg og den ødeleggende blokaden på grensen til India er hevet, kan folk endelig begynne å tenke framover for alvor. Vi vil være med og gi dem framtidshåp.

Arkivbilde fra 2015

VIL DEKKE HELE NEPAL

I februar var det et nytt foreldreveiledningskurs i Nepal. Joshua Limbu som er koordinator for prosjektet, som er en del av International Children Development Programme (ICDP), sier at de var til sammen 154 deltakere på eksamensfesten som avsluttet kurset.

TEKST: THOMAS SMØRDAL OG TERJE HOLMEDAHL

Blant disse var de nyutdannede ICDP-sertifiserte veilederne, ledere og lærere, representanter for det offentlige og media, samt noen fra andre kristne organisasjoner. Foreleserne kom fra Norge. Ingeborg Egebjerg, Astri Johnsen og May Britt Aanundsen er internasjonale ICDP-kursholdere.

Selve kurset varte i 3 ½ dag og fokuserte på hvordan ICDP-veilederne skulle presentere det faglige innholdet og koordinere lokalt arbeid. Det var også erfaringsdeling og oppgaver. Utfordringen i at det er forskjell på verdiene til den lokale kulturen og «ICDP-verdiene» ble diskutert. Kursdeltakerne fikk også tilbakemeldinger på innholdet i loggbøkene de har brukt i programmet.

139 sertifikat utdelt

Joshua sier at 23 ICDP-trenere og 116 ICDP-veiledere fikk sine «sertifikat» under eksamensseremonien.

Veilederopplæringen i ICDP strekker seg over 4-5 måneder med 4 dagers innføringskurs, leser vi på ICDPs hjemmeside. Dette inkluderer øvelser og et selvtreningsprosjekt under veiledning. Selvtreningen er å lede en foreldregruppe over 6 eller 12 ganger, avhengig av målgruppen for veiledningen. Sertifiserte veiledere har kompetanse til å arbeide med programmet direkte i

relasjon til foreldre og andre omsorgsgivere. De som er kvalifiserte veiledere kan få treneropplæring.

I barnas sko

– Hvilken innvirkning tror du ICDP har på lokalsamfunn og den enkelte familie i Nepal?

– Forståelsen for viktigheten av god kommunikasjon mellom foreldre og barn er ikke godt utviklet i Nepal, selv om samfunnet og spesielt folk i storbyene er veldig opptatt av å gi barn god utdanning og næringsrik mat.

ICDP-programmet har et viktig budskap og kurset har lært våre veiledere mye om hvordan vi ser på og ikke minst behandler barn. Vi utfordrer foreldre og omsorgspersoner til å sette seg «i barnas sko»!

– Vi tenker å lære opp nepalske ICDP-trenere som kommer til å gi opplæring til hundrevis av veiledere, som igjen vil gi videre det de lærer til hundrevis av foreldre og omsorgspersoner.

Vi ønsker å utdanne veiledere fra organisasjoner som jobber med barn i forskjellige regioner av landet, slik at programmet kan dekke hele Nepal. Organisasjoner som jobber med barn og familier vil implementere ICDP-kurset i deres egne årsplaner.

Joshua Limbu

EN ØYEÅPNER

Saru har mye å ta igjen i forhold til sin sju år gamle sønn. ICDP åpnet øynene mine, sier hun.

Saru mistet begge foreldrene da hun var liten og vokste opp hos en onkel. I syttenårsalderen fikk hun jobb på et hotell og ble gift med en annen av arbeiderne der.

Etter kort tid ble de foreldre til en liten gutt. Begge hadde store alkoholproblemer og de klarte ikke å ta vare på barnet. Saru forteller at hun ikke ville se barnet. Hun prøvde til og med å ta livet av ham.

Han ble satt bort på en institusjon. Nå er sønnen sju år og Saru har ikke hatt mye kontakt denne tiden. Etter å ha gått på ICDP-kurs, ble øynene hennes åpnet, som hun sier det.

Jeg fikk ny kunnskap og en trang til å treffe igjen gutten min. Hun gråt da hun fortalte om gjensynet med sønnen sin.

– Det var så fantastisk. Nå har vi tatt opp igjen kontakten og jeg håper at vår kjærlighet til hverandre skal få vokse og utvikle seg.

Hun har et ønske om å ta gutten ut av internatet der han bor og at hun skal kunne ha ham boende hos seg.

– Takk til ICDP, som har lært meg så mye! Takk til dere alle!

Durga har fått hjelp

Da hun gikk i åttende klasse, begynte problemene for Durga Devi. Hun mistet interessen for skolen og isolerte seg mer og mer. Nå bor og jobber hun på Håpets Hus, akuttmottaket til Koshish, Nepal.

ILLUSTRASJONSFOTO: JIM LINDQUIST/HIMALPARTNER, TEKST: TERJE HOLMEDAHL

Durga er 28 år gammel, oppvokst i en middelklassefamilie. Hun hadde lett for å lære og gjorde det bra på skolen. Men da hun gikk i åttende klasse, begynte problemene for Durga Devi. Etter hvert ble hun utagerende og var stadig lengre perioder borte fra hjemmet. Livet på gata er tøft. Durga ble et offer for mishandling og ble voldtatt flere ganger. Ingen brydde seg om henne. Hun fikk et barn som ble gitt til et barnehjem. Da hun fikk sitt andre barn, tok familien henne med hjem. Siden hun var så uberegnelig stengte de henne inne i et fjøs.

Medisinert for psykose

I januar i fjor ble hun tatt med til Håpets Hus av en kvinnelig helsearbeider. Der ble hun diagnostisert som psykotisk og fikk medisiner. Etter en måneds tid, da hun verken stelte seg selv eller babyen, merket de ansatte en forandring hos henne. Hun begynte å ta ansvar for babyen og delta i noen av aktivitetene på senteret.

Nå er hun mye bedre, men hun er bekymret for babyen sin. Hvem skal ta seg av henne, spør hun? Jeg klarer ikke ta vare på meg selv en gang.

Kjemper for rettighetene til psykisk syke

Det er mange som Durga på gatene i Katmandu. Koshish gjør en viktig jobb med å redde en del ut av dette uverdige livet. Like viktig er den innsatsen Koshish gjør for å kjempe for rettighetene til mennesker med psykiske lidelser i Nepal. Daglig leder Matrika Devkota er stadig på TV og han holder foredrag rundt omkring for at folk skal få økt kunnskap og slutte å diskriminere mennesker med mentale lidelser. De er med i et utvalg nedsatt av Staten for å jobbe med

lovgivningen. Og de jobber på mange hold med å bli kvitt stigmatiseringen av folk med psykisk sykdom.

Blir lagt merke til

Det blir lagt merke til. Matrika har fått flere utmerkelse og priser det siste året. Nå er han nominert til en viktig posisjon hos helsemyndighetene. Dere i Vennessla menighet

har vært med på å gi verdighet til mennesker i Nepal siste årene. Vi i HimalPartner vil gjerne få si dere en varm takk for det og for at vi står sammen også i 2016!

Vi håper og tror at Durga Devi og babyen hennes blir gjenforent med familien dette året, men også at flere familier vil ha kunnskap og mot til å beskytte sine syke familiedlemmer så de ikke havner på gata.

Foto: Koshish

Matrika Devkota.

Generalsekretæren har ordet:

PRØVER Å FORSTÅ

Kjære Børge og Erna!

Det er krevende tider med krise i oljebransjen, flyktning-krise og uro i verden. Vi forstår at situasjonen krever ekstraordinære tiltak. Noen av oss tenker det til og med kan være sunt.

Men nå er det forvirrende å forstå hva dere ønsker å oppnå.

Norge er kjent som «Fredsnasjonen». Som en liten, og relativt nøytral nasjon, har vi spilt en vesentlig rolle ved mange av verdens kriser, - i Sør Afrika, Midt Østen, Sri Lanka, Sør-Sudan, Nepal og Guatemala. Rollen fikk vi fordi vi ble katalysator mellom stridende parter uten primært å skulle tjene på det selv. Partene må alltid ha ansvaret selv, men Norges betydning var nok viktigere enn media kan gi inntrykk av.

Nå, kjære Børge og Erna, er jeg redd politikken deres former Norge til et «Først-oss-selv»-nasjon, - noe jeg tror dere egentlig ikke ønsker.

Dere sier dere vil hjelpe i «nærområdene». Da gir det lite mening å ville kutte 70 % på bistanden, slik dere foreslo i fjor høst. Dere gikk heldigvis tilbake på det. Nå ønsker dere å konsentrere hjelpen til såkalte «sårbare stater». At de prekære behovene krever en viss dreining til områdene rundt Middelhavet, er forståelig. Men kriteriene for sårbarhet må dere vurdere nøye. Nepal har som eksempel etter jordskjelv og politisk uro ved grensen til India, potensiale til å bli et farlig kaosområde.

Så er dere opptatt av resultater. Pedagogisk en viktig øvelse for oss alle å bli utfordret på, - så fremt vi innseser at mye av den mest innovative utviklingen både i Norge og i utviklingsland skjer av folk - gründere -, som ikke får frem gullet ved hjelp av skjema og kontroll. Ønsker dere langsiktig effekt og innovasjon, må dere differensiere virkemidlene.

Store bistandsorganisasjoner er viktig for oppskalerte prosjekt. Men enkeltmennesker og mindre frivillige organisasjoner var og er helt vesentlig for utviklingen av vårt eget land. Sånn er det også i andre land. Dette er tydelig for oss i HimalPartner – innenfor mental helse-feltet både i Nepal og Kina.

Kjære Børge og Erna! Jeg ønsker dere alt godt i det krevende arbeidet. Vi vil gjerne tenke nytt med dere om hvordan bistanden kan gi mer sann utvikling, uten likevel å øke giverstyringen. Noen av oss har nærhet til land og folk, som dere nok bør lytte til for å oppnå det dere prøver å få til.

Heidi Westborg Steel
Generalsekretær

VERDSETTER SAMHOLD I MANGFOLD

Elisha Shrestha fra Nepal er lærling på HimalPartners kontor.

Mitt navn er Elisha Shrestha. Jeg kommer fra det vakre landet Nepal. Jeg kom til Norge for to år siden for å fullføre min mastergrad i filosofi ved Universitetet i Oslo. Jeg har et stort ønske om å jobbe med bistand og kvinners rettigheter.

Å vokse opp i et land hvor mennesker av forskjellige kulturer og kaster lever fredelig med hverandre har lært meg å verdsette ideen om samhold i mangfold. Landet mitt gjennomlevde en opprivende borgerkrig i perioden 1996 – 2006. Da var jeg selv vitne til hvordan maktkamp kan frarøve uskyldige mennesker sine grunnleggende menneskerettigheter. Denne opprørstiden har styrket min vilje til å kjempe for humanitære formål.

Jeg blir inspirert av måten HimalPartner gjør sitt humanitære arbeid i Guds navn og hvordan både ansatte og utsendinger dedikerer sine liv for å hjelpe innbyggerne i Nepal og Tibet. Jeg føler meg utrolig heldig som har fått muligheten til å komme til Norge og erfare en helt annen verden.

NY MEDARBEIDER: Thomas Smørdal

Thomas Smørdal er ansatt i en 20% prosjektstilling for å jobbe med koordinering av et treårig fagutviklingsprosjekt innenfor næring og entreprenørskap. Thomas er tidligere utsending for Misjonsalliansen og har nettopp flyttet hjem til Norge etter fire år i Kina. Han bor i Holmestrand og er gift med Nina Therese Solberg, sammen har de barna Julian og Oliver.

Thomas er fra Stavanger. Han er utdannet maskingeniør og har tidligere arbeidet for Aker Solutions.

Vi ønsker Thomas velkommen inn i medarbeiderflokket.

SEKS NYE ARBEIDSPASSER

Yushu, Kina: Hun hadde lite eller ingen kunnskap om tibetansk håndverk. Nå kan hun skaffe seg en ekstraintekt gjennom det hun har lært.

35 tibetanske kvinner har vært på kurs og lært tradisjonelt håndverk. Noen klarer å skape seg en inntekt.

Kunpen Vocational Training Center (KVTC) gjennomførte høsten

2015 et kurs i avansert hekling og grunnleggende tibetansk broderi i Yushu. 35 tibetanske kvinner deltok på kurset. Seks av dem er allerede i gang med virksomhet som et godt supplement til det de har å leve av.

KVTC som arbeider med yrkesopplæring og initiativ for økoturisme er en av HimalPartners samarbeidsorganisasjoner på den tibetanske høysletta i Kina.

De bistår også med markedsføring og salg av kundenes produkter gjennom sitt merkenavn «Cyak Handicraft». De har som mål både å fremme tradisjonell tibetansk håndverk og hjelpe folk å få et levebrød.

VELLYKKET KORKURS I KATMANDU

Morgan Berg, André Sjøvåg og Liv Marie Hofset har vært i Nepal og hatt korkurs. Ca 70 personer har fått opplæring i korsang og korledelse. Jostein Holm var med og koordinerte opplegget. Bildet viser flokken samlet, inkludert de fire nordmennene.

Sju lovsangsledere fra forskjellige menigheter i Nepal var med på Kormix-opplegget på Sunnmøre i 2013. Året etter reiste Liv Marie Hofset, som er kantor i Nordstrand, sammen med sangerinne Birgitte Velsvik for å følge opp dette. Under den årlige påskemorgensamlingen i Ratna Park i Kathmandu står et kjempekor på scenen og leder an i sangen. Det er et direkte resultat av dette arbeidet, som er initiert av Himalaya Møre.

I år hadde altså kantoren fra Oslo med seg to sunnmørsprester. Folk var veldig godt fornøyd.

Titusener samlet i påskebønn

Sunnmøringen Leif Hovde har vært med på påsketur til Nepal to ganger. Andre turen skyldtes at han hadde gått glipp av den store feiringen påskemorgen.

Påskemorgen med opptog og en felleskristelig samling i sentrum av Katmandu gjør alltid sterkt inntrykk på nordmenn. Tårene renner! Tenk å få oppleve noe sånt i et samfunn så gjennomsyret av hinduistisk religion!

Det er påsketider igjen. Enda en gang vil kristne fra flere hundre menigheter i Katmandu og områdene rundt gå i prosesjon tidlig påskemorgen og ende opp i Ratna Park til lovsang og tilbedelse.

Foto: Bjørn Ødegaard

Ny landkoordinator i Nepal

Solveig Abelone Midtgarden er tilsett som ny landkoordinator for HimalPartner i Nepal frå sommaren. Saman med ektemannen Tor Bendik, som jobbar for Statkraft, har ho budd i Katmandu sidan august i fjor.

TEKST: TERJE HOLMEDAHL, BILDER: PRIVAT

Når Solveig tek over arbeidet etter Eldrid Brekke, kjem ho inn i ein situasjon der HimalPartner har veldig få norske utsendingar i Nepal.

– Det gjer at eg i fyrste omgang kan konsentrere meg om å bli godt kjend med prosjekta, og partnarane får anledning til å bli kjend med meg, seier Solveig. Det er kanskje berre ein fordel. Så håpar eg, når det kjem utsendingar både på kort og lang sikt, at eg då er betre rusta til å ta imot dei, forstå kva dei skal gjere og ha meir tid til oppfølging.

Har budd fire år i Nepal før

Den nye landkoordinatoren er veldig glad i hytteliv og turar, sommar og vinter. Ho liker å lage mat, bake, lage til selskap og

å vere sosial, men innimellom set ho pris på å trekkje seg tilbake med å lese bøker og høyre på musikk.

Solveig og Tor Bendik har tre vaksne born og ventar sitt fyrste barnebarn til sommaren. Familien budde i Nepal i perioden 2001 til 2005.

– Det var borgarkrig og ein tøff kvardag desse åra. Likevel trivdes me godt og blei glade i det vakre landet og det blide, flotte, hardt prøva folket som bur i Nepal. Ungane var i eit flott miljø og ser tilbake på dei åra som noko unikt, og det gjorde noko med oss som familie å bu slik me gjorde. Me fekk mange gode venner gjennom dei åra og me blei kjend med utsendingane frå Himal Partner og deira arbeid i Nepal. Tor Bendik jobba den gongen óg for Stat-

kraft. Dei hadde fulgt med Tibetmisjonen i mange år, og har halde kontakten i ettertid.

Vaks opp med sju sysken

Solveig vaks opp i ein familie med sju sysken på Fitjar i Sunnhordland og har vore meir eller mindre aktiv i kristne miljø sidan konfirmasjonsalderen.

– I Fyresdal, der me bur, har eg stort sett vore med i sokneråd og aktivitetar knytt til kyrkja. I 1987 blei eg ferdig utdanna sjukepleiar og hadde ulike jobbar i kommunen fram til me reiste til Nepal i 2001. Etter det var eg med å starta dialyseavdeling i Vest Telemark, fortel Solveig.

Etter å ha teke vidareutdanning i familierterapi, har ho dei siste åra hatt ei stilling i barnevernet i Vest Telemark.

– Det er ein tøff arbeidsplass, men der trivst eg veldig godt og håpar å få att stillingen etter opphaldet i Nepal. Både heime og på arbeidsplassen er eg oppteken av at dei rundt meg har det bra og eg får tilbakemeldingar på at eg er ein person som ser dei som er rundt meg og at eg er god til å lytte. Eg er ganske strukturert, ryddig og effektiv og utsetter ikkje til i morgon det eg kan gjere i dag.

Arbeid som passar meg

– Kvifor hadde du lyst å bli landkoordinator for Himal Partner.

– Då me flytta hit i august, ville eg bruke tid på å lande, etablere ein heim, lære språk og bruke tid på å finne ut kva eg eigentleg ville. Så blei eg fort kjend med Eldrid og syns ho hadde ein spennande jobb. Eg fekk vite at stillingen hennar som landkoordinator ville bli ledig frå hausten 2016. For meg er det på mange måtar praktisk å vere knytt til ein norsk organisasjon. HimalPartner er ein organisasjon eg syns jobbar på ein god måte og som eg kjenner frå før. Stillingen er variert. Det er mykje nettverksarbeid, personalarbeid, kontakt med ulike partnerar, kontakt med administrasjonen i Norge og tilrettelegging for dei som kjem frå Norge til Nepal. Eg trur alt dette er eit arbeid som passar meg.

Vil nå måla i strategiplanen

Ho har fått møtt nokre av dei mange dyktige nepalesarane som gjer eit godt arbeid.

– Det er ikkje noko poeng å ta arbeid frå dei. Det er heller ikkje lett å finne noko

betalt arbeid, då arbeidsløysa er stor her. Eg kunne funne volontør-arbeid, som eg gjorde sist, men denne gongen ville eg gjerne ha ei fast stilling, seier Solveig.

– Som sagt kjem du inn i ei tid med store endringer for HimalPartner. Har du tankar om korleis HimalPartners arbeid i Nepal vil sjå ut om få år?

– Eg håpar at vi kan nå måla som strategiplanen peikar ut. Eg håpar, at HimalPartner har fått sett mental helse på kartet i Nepal, gjennom prosjekta og ved hjelp av partnerane. Prosjekta på Kathmandu

University er store og langsiktige. Mitt håp er at dei er i godt driv om få år. Eg ønskjer og å få sjå at det kjem utsendingar som vil vere her over tid, som lærer seg språket og kulturen og kan vere medvandrarar for dei som står på i prosjekta, men har ein tøff kvardag. Det er og viktig med utsendingar som kjem for kortare tid, som kan inspirere og vere rådgjevarar.

Himal Partner skal og vere nyskapande, så kanskje ein kan vere med å avdekke satsingsområder som utfordrar til nyskapande verksemdar.

Vår i Dhulikhel

Det er vår i Dhulikel, rapporterer Jim Lindquist fra Nepal og sender et vakkert bilde av de gule sennepsåkrene. Jim gleder seg over at det er T-skjortetemperatur igjen, i alle fall midt på dagen. Men totalbildet av det nepalske samfunn er ikke vakkert.

Blokaden på Indiagrensen er hevet. Avisene skriver at bensin og diesel kjøres ut til bensinstasjonene igjen, men virkeligheten er en ganske annen. Folk står fortsatt timevis i kø for å få bensin, og bare et fåtall stasjoner har drivstoff, – i begrensa mengder.

Det gjør fortsatt inntrykk på Åshild og Jim å se alle som fortsatt bor i bølgebliskkur og på andre midlertidige måter i ruinene av husene sine. Selv nå, ti – elleve måneder etter jordskjelvet, er så å si ingen ting gjort fra myndighetenes side for å bistå folk med gjenoppbyggingen. Nå går det mot monsun og neste

vinter kommer fort.

De stiller seg spørsmålet om det er noe mere vi – det store VI – kan gjøre for at flest kan få bedre levevilkår før neste vinter?

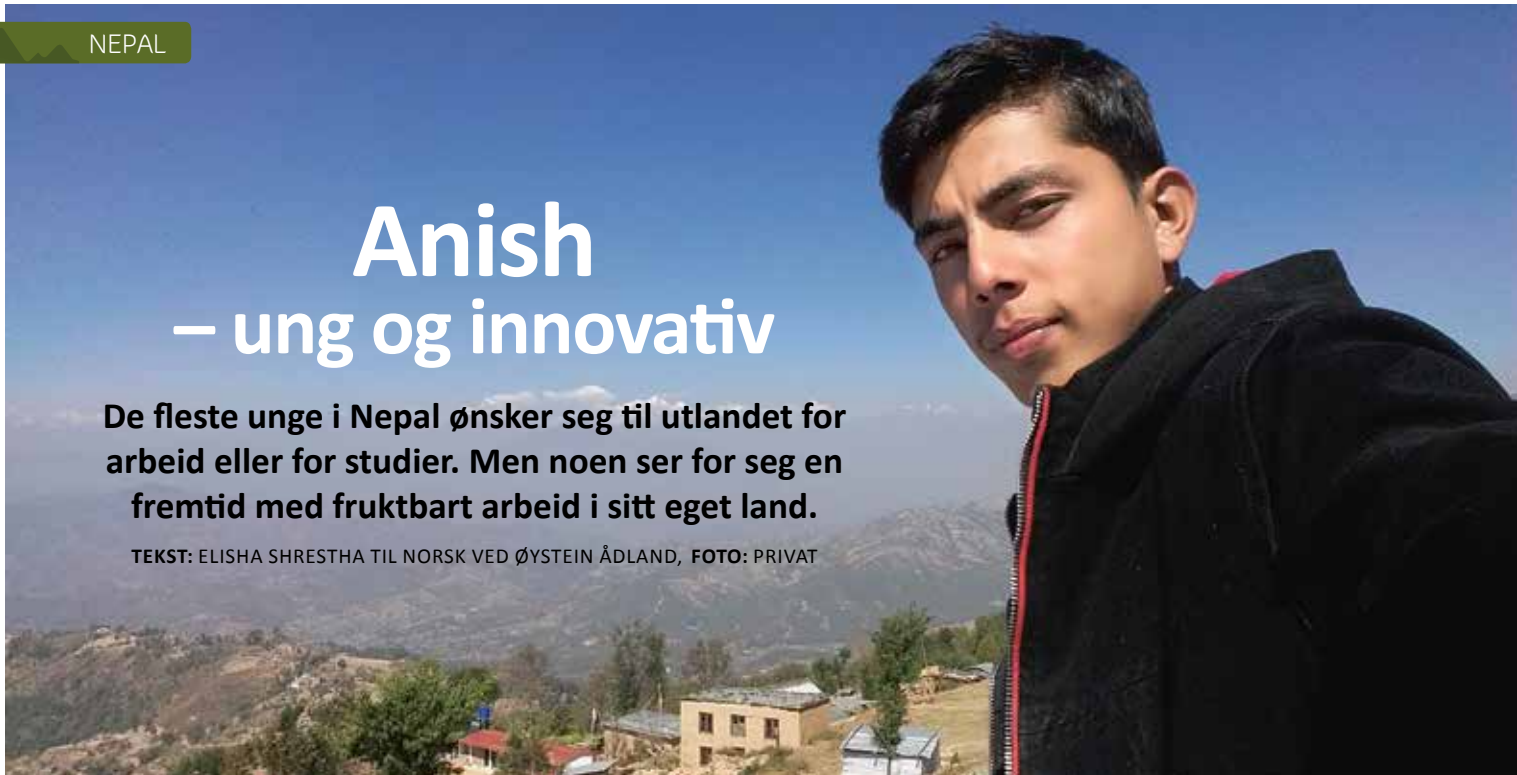
Jim har snakket med Erik Bøhler, Normisjons utsending som er lege på Okaldunga sykehus. Han forteller at mange flere får slangebitt nå som folk bor på bakken. Kulde og kondens i dårlige skur resulterte i mange flere tilfeller av lungebetennelser og andre kulderelaterte sykdommer denne vinteren. Mange dør rett og slett som en følge av at de mangler trygge hus.

Anish

– ung og innovativ

De fleste unge i Nepal ønsker seg til utlandet for arbeid eller for studier. Men noen ser for seg en fremtid med fruktbart arbeid i sitt eget land.

TEKST: ELISHA SHRESTHA TIL NORSK VED ØYSTEIN ÅDLAND, FOTO: PRIVAT

Store drømmer

Anish Timalisina (20) er blant dem som våger å ha store drømmer i et land som har hatt mye og alvorlig politisk uro de siste årene. Anish studerer 'Business Studies' på bachelor-nivå. Når han er ferdig med studiene, er planen hans å overta hotellvirksomheten foreldrene driver i dag. Han vil utvikle dette videre.

– Mine foreldre har drevet et lite hotell i mange år. Jeg vokste opp her og lærte om gjestfrihet. Jeg har alltid likt å være sammen med turister og å lære om nye kulturer. Helt fra barndommen har jeg drømt om å få videreutvikle forretningen mine foreldre har startet, forteller Anish oss.

Gjestehus

Himalayan Sunrise Guest House ligger i den vesle landsbyen Bhattedanda i Dhulikhel, halvannen times kjøring fra de travle gatene i Kathmandu. Som oftest kommer turistene til Dhulikhel for å nyte naturen, møte lokalbefolkningen og få et glimt inn i den tradisjonelle, lokale kulturen. Anish tror at Bhattedanda er et perfekt sted å drive et hotell. Kunnskapen studiet vil gi, tror han vil gi nyttig forretningsinnsikt.

– Målet med studiene mine er å få mer systematisk kunnskap om hotelldrift.

Har en plan

– Planen min er å tilby moderne overnatting i tradisjonelle omgivelser og arkitektur, sier Anish stolt. Nå består gjestehuset av ti rom.

Planen hans er å utvide dette noe i framtida.

– Hvorfor reise til utlandet når du kan være innovativ og hjelpe fram landets økonomi i stedet? spør Anish.

Situasjonen i landet

Anish er fullt klar over den sårbare situasjonen i landet. Men han ser optimistisk på muligheten for en bedre framtid.

– Vi mistet hjemmet vårt i jordskjelvet 25. april i fjor. Mange i Dhulikhel er hjemløse. Den fem måneder lange blokaden på grensa til India ble et mareritt for folk som ville bygge opp igjen etter jordskjelvet. Reiselivs-sektoren i landet ble virkelig hardt rammet av jordskjelvet og den etterfølgende blokaden.

Anish minnes hvor vanskelig det var for foreldrene hans å drive hotellet med lite tilgang på koke-gass og matvarer.

– Forretningen vår ble kraftig berørt av

vanskelighetene de siste ti månedene, men sakte reiser vi oss igjen, sier Anish.

Overgangsfase

Anish mener folk må være tålmodige og delta i forandringene, heller enn å reise fra hjemlandet i håpløshet.

– Nepal er i en overgangsfase. Vi fikk til slutt en ny grunnlov i 2015. Den avløste den midlertidige grunnloven fra 2007. Selv om det stadig er politiske spenninger mellom ulike partier og grupper, vil ikke situasjonen bestandig være som nå.

Dersom ungdommen i landet vil gi sitt bidrag med utviklingsarbeid hjemme, i stedet for å legge planer for å reise utenlands, vil Nepal komme på fote igjen, mener Anish. Nepal er et vakkert land ved Himalaya, og jeg er takknemlig og glad over å være født her, smiler Anish.

VI TRENGER NYE UTSENDINGER

Heidi sammen med Jim Lindquist, utsending i Nepal.

– Det er en stor utfordring at vi har så få utsendinger igjen fra sommeren av, sier Heidi Westborg Steel, generalsekretær i HimalPartner. Vi trenger å ha et minimum av norsk personell i landet.

Samtidig synliggjøres nå at prosjektene våre eies og drives av samarbeidspartnerne. Storparten av arbeidet går utmerket uten utenlandsk personell. De siste årene har våre partnere og de nasjonale som arbeider i prosjektene utviklet god kompetanse på de fleste områder.

Vi har alltid vært tilbakeholdne med å sende ut norske «eksperter». Nå setter myndighetene klare krav til at de som skal få en visumstilling, må ha en kompetanse som er komplett i forhold til de nasjonale inn mot et prosjekt eller fagområde. Det er nepalerne som skal bygge Nepal!

- Hva skal vi med norsk personell i Nepal da?

- I tillegg til at en norsk medarbeider skal bidra med sin fagkompetanse, er det først og fremst to aspekter som trenger å bli ivaretatt: medvandring og formidling til inspirasjon.

Medvandring er et prinsipp som har vært der siden begynnelsen, det at en utsending er tilgjengelig for råd og veiledning overfor en som er yngre eller har mindre erfaring. Dette er en konkret måte å være redskap for Guds kjærlighet i Himalaya på.

Det andre behovet er at en som kjenner norsk kultur og kirkeliv kan formidle historiene og rapportere på en måte som skaper gjenkjennelse og inspirasjon her hjemme. Det er vanskelig å tenke seg at vi kan klare oss helt uten nordmenn i informasjons- og innsamlingsarbeidet.

Begge disse funksjonene kan til en viss grad ivaretas ved kortere besøk, men god medvandring krever et nærvær bygd på god kulturkunnskap og fortrinnsvis språkkunnskap.

HimalPartner (tidl. Tibetmisjonen) er en liten og nyskapende misjonsorganisasjon som har arbeid i Nepal og Tibet/ Kina innen mental helse, samfunnsnyttig næringsutvikling, utdanning og miljø. HimalPartner har i over 75 år sendt ut kristne fagfolk for å bistå våre organisasjonspartnere med bærekraftig utviklingsprosjekt. Vi har i dag 10 utsendinger og 12 samarbeidspartnere. HimalPartner har både BN/NORAD- og egenfinansierte prosjekter.

HimalPartner

SØKER UTSENDINGER TIL HIMALAYA

Søknadsfrist: så snart som mulig.

Nepal trenger kompetanse og tjenestevilje. Tilsvarende i Kina. HimalPartner er involvert i prosjekter, hovedsakelig innenfor næringslivsutvikling og mental helse.

I dag støtter vi dyktige og engasjerte partnere som ønsker å bidra til utvikling i eget land. Det er de som eier prosjektene, samtidig som de ønsker bistand gjennom norsk tilstedeværelse.

Vi ser etter integrerte kristne mennesker med relevant fagkompetanse og motivasjon for å reise ut, lære seg språk og forplikte seg på en tjenesteperiode i Nepal eller Kina.

Egenskaper og kvalifikasjoner:

- Mastergrad som er relevant innen mental helse, landsbyutvikling og/eller tekniske fag.
- Ønskelig med erfaring fra organisasjons- og bistandsarbeid.
- En ryddig person med analytiske og organisatoriske evner.
- En fleksibel lagspiller med evne til å arbeide selvstendig og med stor arbeidskapasitet.

Utsendingene må identifisere seg med HimalPartners verdi grunnlag og dele vårt engasjement for helhetlig misjonsarbeid. Stillingens innhold vil kunne tilpasses noe etter søkers spesifikke kompetanse og interesse. Vi tilbyr varierte og utfordrende arbeidsoppgaver i et faglig engasjert og spennende miljø.

Lønn etter avtale.

Tiltredelse etter avtale.

For nærmere informasjon om stillingen, kontakt generalsekretær **Heidi Westborg Steel**, tlf. **932 08 465**. Se også **www.himalpartner.no** for informasjon om organisasjonen. Interessert? Ta kontakt med **Linda Ekerhovd**, epost: **post@himalpartner.no**.

Søknad med CV sendes til HimalPartner på e-post: post@himalpartner.no
Merk søknaden: «Utsending HimalPartner»

Nepal bekjemper energikrisen

Nepals myndigheter har bestemt at tiåret 2016 – 2026 skal brukes på å bekjempe energikrisen i landet. I løpet av tre år skal utbyggingen ha tatt igjen etterslepet i kraftbehov. Vannkraftsektoren vil bli prioritert framover.

TEKST: TERJE HOLMEDAHL

Det er fjerde gangen landets myndigheter har gått ut og erklært offentlig at landet har en energikrise. Denne gangen lover myndighetene aktivt at praksisen med «load shedding», at område for område kobles ut i perioder, skal reduseres betraktelig i løpet av ett år. Problemet skal løses gjennom import av strøm fra India. Om to år skal praksisen være helt borte, lover myndighetene.

Gode nyheter

Peter Grubyi i HimalPartner har nylig vært på besøk i Nepal, blant annet for å bli kjent med våre partnerorganisasjoner og være med i samtaler om veien videre for HimalPartners arbeid innen energi- og næringsutvikling i Nepal.

– Det er gode nyheter at nye vannkraftprosjekter endelig er satt i gang i Nepal, sier han til Tibetaneren. I dag har landet med nesten 30 millioner innbyggere bare

en kapasitet per innbygger på 21 W, mot over 6.000 W per innbygger i Norge.

Krever stor innsats

– Hvis kriseplanen som ble lansert av regjeringen i Nepal, blir vedtatt av parlamentet, vil det uten tvil være et positivt signal både for industrien og for forbrukerne. Men skal denne planen bringe resultater innen rimelig tid, kreves det en stor og målrettet innsats både fra politikere, byråkrater og av næringsaktører.

Peter tror at strømrasjonering muligens kan opphøre i Katmandu og sentrale deler av landet i løpet av 4 til 5 år, men mange landsbyer i fjellandet Nepal har ennå ikke adgang til strøm i det hele tatt.

– En slik ubalanse, at strøm ikke er tilgjengelig i alle deler av landet, kan resultere i utflytting og endring av bosettingsmønstre. Tilgang på strøm er i dag viktigere enn noen gang. Det gjelder også Nepal. Men for unge er behovet for å lade en mobiltelefon og adgang til internett viktigere enn vaske-maskin og varmt vann.

Trenger 10.000 Megawatt

Vi har ellers sett, blant annet gjennom HimalPartners virksomhet, at landsbyene og

byene som fikk adgang til strøm, opplevde stor vekst og positiv utvikling. Eksempler på det er Butwal og Syangja District, hvor Andikhola-kraftverket ligger.

Myndighetenes beregninger viser at behovet for elektrisitet i Nepal vil være på 10.000 Megawatt. I dag mener de behovet er på ca. 650 MW. For tiden pågår utbygging av ca. 1100 MW som skal ferdigstilles innen tre år. Ytterlige prosjekter med total kapasitet på 2.300 MW er tildelt lisenser og er under planlegging og prosjektering. Disse skal ifølge Nepal Electricity Authority bli ferdigstilt innen en 5-års periode.

HimalPartner gir lokalbefolkningen del i utviklingen

– I dag er det næringsaktører som står for utbygging av vannkraftverk, sier Peter. Nå vil HimalPartner fokusere på å legge til rette for opplæring i yrkesrettede fag i områdene hvor utbyggingen finner sted. Slik vil utbyggingen av kraftverk ikke bare komme lokalbefolkningen til gode i form av tilgang på elektrisk strøm, men også som grunnlag for arbeidsplasser, og for unge mennesker som kan delta i utbyggingen og betjene kraftverkene når de er satt i drift.

knif Trygghet

SIKRER VERDIER.
SKAPER VERDIER.

ALL VERDAS gåver og bruksting

Her kan du kjøpa denne fantastiske feiekosten frå Nepal og mykje mykje meir.

Fair trade.

www.allverdas.no

Tlf. 40092745 / 52794833 4244 Nesflaten

GI OSS NAVN

Kjenner du noen som vil ha glede av å få tilsendt *Tibetaneren* seks ganger i året, - gratis?

Gi oss NAVN, ADRESSE, TELEFON-NUMMER OG E-POSTADRESSE.

Gi oss beskjed om du har spurt vedkommende eller om vi skal gjøre det.

Kjøp brukt!

Normisjon har gjenbruksbutikker både på internett og flere steder i landet.

Finn oss på gallerinormisjon.no eller ta turen innom en av våre butikker: Oslo sentrum, Sørumsand, Gjøvik, Sandnes, Akedal, Askøy, Iveland og Drammen.

Her kan du finne klær, møbler, kjøkkenting, kunst, bøker og barne- og sportsutstyr og mye, mye mer til en rimelig penge!

Ditt kjøp kan gjøre en forskjell for Normisjon!

www.gallerinormisjon.no

Bruktbua Gi & Få i kjellaren i Suldal bedehus

Opningstider:
onsdagar frå kl. 11.00 til 15.00
og kl. 17.00 til 19.00
fredagar frå kl. 15.00 til 20.00

*Kom innom til ein handel eller ein dros!
Vi har kaffi og nysteikte vaflar.*

Alle inntekter går til HimaPartner sitt prosjekt i Nepal:
Håpets hus – dagsenter for funksjonshemma barn.

 HimaPartner

Vi tek imot bruks- og kunstgjenstandar, møbler, leikar og mykje anna.

Kontakt: Kari Ronold,
Salomonskleivo 6,
4237 Suldalsosen
Tlf. – 412 44 043
E-post: karikarielse@gmail.com

LIVSLYRIKK

Marita Bjørke Ådland er prest i Slemmestad, mor til tre, medlem i landsstyret og glad i å skriva. Ho er Tibetaneren sin husdiktar.

Ordet og bordet

I vin og brød er liv og ikkje død
I Ordet er det trøyst i all vår nød.

I fellesskapets omsorg får vi be,
der kan vi sørgja og der kan vi le.

I kyrkja er det rom for alt vi er
og vi får også kjenna Du er der.

Vi strekker våre opne hender fram
og bed om smak og glimt av deg, Guds lam.

Vi samlar våre hender som ein kopp
og ber at Du må fylla koppen opp.

Alt det vi kjenner, har du også kjent
for Du var menneske til jorda sendt.

Og difor vågar vi å komma nær
den heilagdomen som Du også er.
Så tek vi med oss krafta frå ditt bord
og lever i din kjærleik her på jord.

MINNEORD OM BALARAM PRADHAN

En dag i 1972, da jeg satt alene på mitt nye kontor som sjef i Butwal Power Company (BPC), kom det inn en ung mann og spurte om jeg hadde en jobb for ham. Balaram Pradhan presenterte seg som sønn av en kjøpmann i en liten by øst for Butwal, nyutdannet elektroingeniør fra et universitet i India. For meg var det som en gave fra himmelen, og jeg ansatte ham på flekken som min assistent.

Et par år senere overtok han jobben min som direktør for BPC med meg som rådgiver. Da anlegget i Tinau-elven, Nepals første vannkraftverk bygd i fjell, stod ferdig i 1980, ble det tatt over av staten. Men Balaram ønsket ikke et liv som statstjenestemann. Han sluttet i BPC og startet sitt eget firma. Balaram var en mann full av ideer, - aldri redd for å prøve ut ideene sine i praksis, med vekslende hell rent forretningsmessig. Han var en mann med et stort hjertelag, trofast mot sine venner, sine idealer og sine prinsipper.

Et tiår senere møtte jeg Balaram tilfeldig på gaten i Kathmandu. BPC var da i gang med sitt tredje kraftverk, - tolv ganger så stort som Tinau. Vi hadde nettopp mistet vår norske prosjektleder som ble nødt til å reise hjem. Jeg spurte Balaram om han kunne tenke seg å ta over jobben. Svaret var ja. Og siden, i ulike sammenhenger, har vi to holdt sammen, selv etter at jeg ble pensjonist med base i Norge og bare kortvarige besøk i Nepal. På det viset fungerte vi to veldig effektivt sammen, takket være e-post og Skype.

Vi kunne ofte være uenige, men alltid på basis av en plattform av gjensidig lojalitet og tillit. Balaram hadde den usedvanlige egenskap å kunne uttrykke sin mening rett fram, ofte på en provoserende måte, men likevel uten å ødelegge vennskapet. Han etterlater seg et utall av venner, store og små fra alle samfunns lag, som i dag, sammen med hans egen store familie, sørger oppriktig over hans bortgang. At det var hjertet som sviktet, var ikke uventet. Han hadde nok overanstrengt det med sin omsorg for andre.

Fred over hans minne!

Odd Hoftun

Til ettertanke:

Hvor er du fra? – Hvor går du?

«Hvor er det du er fra?», spør Pen jakke, rap-gruppa fra Fredrikstad på gjenforeningskonsert etter 15 års fravær fra rap-scenen. Og en fullsatt sal av ikke-fullt-så-unge fans jubler tilbake: «Fredrikstad!». Kvelden ble et gjenhør og gjensyn med egen ungdomstid 15 år tidligere. Det var fascinerende å bivåne som pappa til en av «jakkene».

«Hvor er du fra?». En uke tidligere spør jeg flyktninger i vårt menighetshus i Østre Aker. Svarene er Damaskus, Kabul, Aleppo eller små landsbyer i Iran, Irak, Syria. De forteller med sorg i blikket om hus og hjem, familie og venner de har forlatt og om en reiserute preget av livsfare og angst. «Vil du reise tilbake?», spør jeg, «nei, nå ønsker vi bare en trygg framtid her», er svaret. Et sterkt møte med medmennesker med uro for framtiden.

Så vidt forskjellig livserfaring, så vidt forskjellig fortid og framtid for mennesker i ganske lik alder. Midt i dette ord til ettertanke i faste- og påsketid. Da er det et spørsmål med motsatt retning som når meg: «Hvor går du? – Quo vadis?» Spørsmålet fra Peter i legenden om da han ville flykte fra martyriet i Rom og som møter Jesus på vei inn til lidelsen i hans sted.

En kjent fastetidssalme gir oss svar: «Se, vi går opp til Jerusalem ... og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn, i stedet for syndere lider ... for syndene dine og mine». Ikke tilbakeblikk, Jesus beredte sine disipler på den lidelsesvei han måtte gå, det frelsesverk han skulle fullføre. Ta fram denne salmen, les den sakte, til ettertanke om både fortid, nåtid og framtid. Hvor går du? Jesus gir retning og svar, et levende håp ved sin oppstandelse: «For frelseren sa oss at der han er, skal vi ved hans nåde få være».

Se, vi går opp til Jerusalem
i hellige fastetider
og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn
i stedet for syndere lider.

Se, vi går opp til Jerusalem.
Hvem deler vår Herres smerte?
Hvem våker med Jesus i verdens natt
og bærer hans sorg i sitt hjerte?

Se, vi går opp til Jerusalem,
til Frelserens kors og pine,
til Lammet som ofres for verdens skyld,
for syndene dine og mine.

Se, vi går opp til Jerusalem,
til byen med glans og ære,
for Frelseren sa oss at der han er,
skal vi ved hans nåde få være

Svein Helge Rødahl

Sokneprest i Østre Aker og Haugerud menighet, Oslo. Østre Aker og Haugerud menighet har misjonsavtale med HimalPartner.

På blokka

Ny nettside

Det var en lang prosess, men vi er veldig godt fornøyd med våre nye nettsider. De ble lansert 2. februar og er tilpasset både PC, nettbrett og mobiltelefon. Vi tror de vil være et godt hjelpemiddel i vårt informasjons- og innsamlingsarbeid.

Ser du ting som ikke fungerer som det skal, er vi veldig glad for tilbakemeldinger.

Prosjektkatalog og bønnekort

Den nye prosjektkatalogen og nytt bønnekort er her.

De er sendt til alle direktemedlemmer, til foreningene og til våre samarbeidsmenigheter i Den norske Kirke. Prosjektkatalogen er noe forenklet. Det er utarbeidet enkeltstående prosjektark for hvert prosjekt.

Si fra hvor mange bønnekort, prosjektkataloger og prosjektpresentasjoner du ønsker tilsendt.

Vikar for Lene

Lene Birgitte Bjølverud Rødningsby, vår fantastiske økonomi- og administrasjonsleder skal ha permisjon. Vi søker derfor en vikar i hennes sted fra august.

Stillingen er utlyst på nettsiden.

ETTERSENDES IKKE VED VARIG ADRESSEENDRING, MEN SENDES TILBAKE TIL SENDEREN MED OPPLYSNING OM DEN NYE ADRESSEN

Sommerstevne med landsmøte, 21.- 24. juli 2016

«**Håp er ikke et tomt ord,**» sa Biskop Kvarme i en minnetale 22. juli 2015.

«**Håpet er vår protest mot alt som er ondt og ødelegger. Håp er å ta fremtiden i eie i levd liv og barmhjertig handling.**»

Vi arbeider for å gi folk i Himalaya håp om en bedre fremtid, både materielt, mentalt og åndelig.

Nå inviterer vi til sommerstevne i Trondheim under mottoet: **Fremtid og håp.**

Tid: 21.- 24. juli 2016

Sted: Rødde Folkehøgskole

Rødde ligger i nærheten av Heimdal stasjon, der toget fra Oslo stopper, såvel som flytoget fra Værnes. Det blir skytteltrafikk fra Heimdal, så bilen kan du sette igjen hjemme.

NB!! Det er trykkfeil i stevnefolderen, – ta toget til HEIMDAL!!

Rødde (eid av Norsk Luthersk Misjonssamband) ønsker velkommen til noen gode dager. Skolen er romslig, har fine lokaler, mye uteplass og lange tradisjoner. Det er god plass til camping.

Pilegrimsleia mot Nidaros går rett ved, ned fra Vassfjellet.

Bibeltimeholder blir Mirjam Bergh. Tore Thomassen vil enda et år stå for alle-sammen-møtene. Det blir barneprogram og noe for alle generasjoner. Ungdommen vil ha sin forkantleir fra mandagen og ellers ha en "leir i leiren".

Velkommen til Rødde!

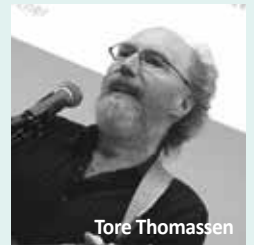
Se stevnefolderen som er stiftet inn i bladet. Påmeldingsskjema finnes på nettsiden.

Foto: Multifoto

Bibeltimeholder
Mirjam Bergh

Tore Thomassen

FREMTID
OG HÅP

HimaPartners Sommerstevne
med landsmøte
21.- 24. juli 2016
Rødde Folkehøgskole, Trondheim